

Locuinta Redactorului

Cancelari Redactiunii
e in
Strat'a trăgătoriului [Lă-
văzutoxa], Nr. 6.Scrierile nefrancate nu se vor
primi decât numai de la coresponden-
ții regulari ai „Federatiunii.”
Articolii trimisi și nepublicați se
vor arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literario, comercialu si economicu.

Va esfi Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Scire electr. partic. a „Feder.”

Data Alb'a-Iuli'a 15 iuniu 5 ore 35 min. d'in sf.
Sosita Pest'a 15 , 5 , 45 m.
" la Red. 15 , 8 , ser'a.

**De-oarece conferintia natiunale,
reclamata de interesele nationali, la
momentu nu s'a conchiamatu, subscri-
sii, in urm'a consultarilor tienute cu
mai multi intelectuali romani, decis-
sera a invită intelectualia romana din
Transsilvania la conferintia pre 27
iuniu st. n. 1872 la Alb'a-Iuli'a. Dr. Ra-
tiu, Elia Macellariu, Nicol'a.**

Data Orestia 15 iuniu 4 ore 20 min. d'in sf.
Sosita Pest'a 15 , 9 , 45 , ser'a.
" Red. 15 , 12 , noptea.

Clubulu national alu scaunului Orestiei desaproba conclusele conferintiei din Sabiu, rogandu metropolitii pentru conchiamarea congressului in Alb'a-Iuli'a.

A p e l u.*

către intelectualia romana din Transsilvania.

Considerandu, cum că una conferintia nationala romana, reclamata din tote partile Transsilvaniei inca nu s'a conchiamatu; considerandu, cum că alegerile sunt imminente; considerandu, cum că in privintia tienutei Romanilor la alegerile venitorie nu avemulte concluse nationali, afara de ceala de la Mercuri a;

considerandu, că unii susținări, cum că aceleia concluse ar fi fostu aduse numai pentru periodul trecutu: D'in acestea consideratiuni, cu scopu de a statori una tienuta solidaria in cauza alegerilor, subsrisii, din consultarea mai multoru-a, roga intelectualia romana din Transsilvania, să binevoisca a veni la una consultare pre 27 iuniu stilu n. 1872 la 9 ore in ante de amedia-di in Alb'a Iuli'a.

Alb'a Iuli'a 15/3 iuniu 1872.

Dr. I. Ratiu m. pr. E. Macelariu, Dr. M. Nicola m. pr.

**Participarea Romanilor din Transsil-
vania la alegerile de deputati.**

Nunc animis opus, Aenea, nunc pectore firmo.

Tote polemiele căte s'a urmatu d'in lun'a lui Apriile (luna ominosa!) an. 1871 pana in diu'a de ~~an~~ di, adeca mai bine de unu anu de dille, intre activisti si pasivisti, prin diurnalele romane, cari servescu de organe unei seau altei parti, spre a constata si a da directiune opinii publice, se reduc numai si numai la cestiunea alegerilor si a nume, in ultim'a linia, la modulu d'a se esprime, d'a se manifesta cu mai multa energie decât pana acum passivitatea, unică si, intre impregiurările de facia, singuru posibilă activitate a Romanilor din Transsilvania; adeca passivitate inerte? sau passivitate activa? acesta este cestiunea. — Preabine scimus că manile celle lungi alle unoru intriganti poliici, confesionali, ba chiaru si personali, din Pest'a, Sabiu-Brasieu si inca unu municiu din nordul Transsilvaniei, au staruitu că se teresa pre Romani pre callea cea lunecosa, desonoratoria si periculosa a unei activitati cu totulu intru intellecului, dupa vointia si placulu ministeriului din Pest'a, alle carui-a instrumente indemnantece, dar asta data pucinu abili si aproape impotente sunt, precum au fostu intr'alte timpuri alle altoru guverne si voru fi a toturoru cătă s'ar mai peronda. Am disu o acesta in cunoștința de causa si trebuie să o repetim, pentru că faptele loru si situatiunea prezente, destullu de trista, creata de dinsii, vorbescu destuln de elociente.

*) Celle-lalte foi romane sunt rogate a reproducaceestu apellu.

N'avemul timpu asta-di că se mai spunemu cătă am observat lucrandu-se in dosulu culisselor si că se le assemeneam cu „hoens pocus”-ulu d'in alte timpuri, spre a dovedi că totu acelui-a-si jocu se joca pre socotel'a natiunii romane, ci, rezervandu-le pentru alta data, ne vomu tiené strinsu la cestiunea cea urgente, cestiunea dillei, adeca cestiunea alegerilor.

Omunculii conventiului de la Sabiu au fos tu si sunt desavuati. Este adeveratu că d'in tote pările de unde s'a manifestat vointia natiunale, s'a descoperit dorintia, s'a facutu rogararea identica cu a omenilor pseudo-comitetului d'in Sabiu, că Metropolitii se convoce unu congressu ca la 1863 si ca la 1863. Dar cu tota si singura identitatea acesta, comitetul d'in Sabiu este si ramane desavuatu, pentru că tendintile lui, intenținea lui cea necorecta, se nu dicemur necurata, este desavuata, este condamnată. Noi tienemul că intelectualia romana (nu intelectualia si majoritatea comitetului d'in Sabiu, căci acesta stie că ce si pentru ce face) nu trebuia că se ingagedie pre metropoliti la actiune directa, facandu-i factori principali intru una actiune, a carei rezultatul potea se compromitta pozituna loru. Sunt casuri si potu fi multe, in cari capii nostri besericesc au detorinti a morale si natiunale, d' merge in fruntea natiunii, pre a carei atrupintregu si demandu-sesunttarisivcea loru este ascultata pentru că ponderediu multu, atât că a consiliilor popului, cătu si că a mandatilor natiunii. Aici insece este casulu acestu: eră, poate, dupa ce una conferintia generale ar fi luatu concluse de natura d'a si potă increde essecutarea loru, fără vre una compresione. Metropolitilo-ru. Nu este ince si nu potu fi permis a terei pre capii nostri besericesc in tote actiunile, se nu dicemur jocurile politice. Se ne ferim d'a compromisse pozituna loru, dar se ne ferim d'alta parte si de compromisiune natiunale. Capii nostri besericesc sunt că atari si că consiliari ai tronului mediulocii intre tronu si națiune. Acestu rollu allu loru se nu se compromitta neci intr'una directiune. Se nu-i silim moralimente neci a se compromite, neci a ne compromite. Ambe casurile ar fi fatale si ar involve mare inconvenientu, intr'one ori chiaru pericolu. Luptatorii mireni ai natiunii potu se dede cu capulu d' petra că ce de si-ar si sparge capetna, numai d'insii ar senti dorerea, natiunea habară nu are, dar capii nostri besericesc nu potu da cu capulu de petra, celu pucinu nu se pota pretinde de la d'insii assemene cutediare, pentru că d'in atare ciocnire ar potă se rezulte scirbarea intereselor natiunali seau besericesc, dar s'ar potă intemplă si casulu, nu raru in istoria că vediendu a fi imminente pericolul ciocnitirei, l'ar declină cu precautiune de la persona propria si lovitură, nu dicemur, ba neci presupunem, că n'ar vre, ci potu nu ar potă o detornă de la natiune. — In fine, pentru ce comitetul si centrale si natiunale si romanu din Sabiu n'au convocat insu-si conferintia generale? pentru ce ei majorenii in politica au alergat că minorenii la tutela si scutela archieasca? Multu ne mirău si de cealalta parte a intelectualiei nostre, reunita in cluburi politice natiunali (la Clusiu, Deesiu, Orestia, etc.) că desavuandu pre Sabiani i imitedia totu-si in asta privintia; era conferintia advacatilor nostri doctori in tote legile, spuma jurispudentei nostre o admirămu! Dar pâna candu vomu fi minorenii? Candu vomu deveni odata maturi? Dar ce trebuita era a impinge pre Metropoliti pre unu terenu spinosu, plinu de susceptibilitati . . . si de totu felulu de respecte? . . . Nu vedeti, Domnilor, in ce pozitune ridiculosa ati strimitoratu pre Archierei, candu ei ne mai sciindu de unde se apuce, alerga sub scutulu ministeriului, chiaru că si dvostra la scutulu loru? — Tota lumea se aduna, se suaucesc in deplina libertate, in poterea dreptului constitutiunale; — numai romanii transilvani ceru permisiune, incuviintare, balta aprobară! gratia! d'a se potă adună intr'o conferintia. Difficile este satiram non scribere. Doi

trei barbati de reputatiune, ba chiaru si unulu singuru, potea se convoce conferintia generale. Ins'a si conferintia de la Sabiu in locu d'a luă conclusulu că romanii ardeleni se partecipe la alegeri, ceea ce nu era de competentia ei, ar fi trebuitu se convoce indata, neintardiatu, nemediulocitu, conferintia generale, seu comitetul numitul d'acea conferintia trebuia insu-si se convoce in locu d'a colindă pre la curtile metropolitane, si acestea pre la cele ministeriale, spre a se potă tiené romanesca si generale conferintia cu nalta permissiune, seau la porunca mai nalta! Unde vomu ajunge estu modu?

Acum dupa ce este secretu publicu că Mitropolitii s'a retrasu si dupa ce conferintia generale este convocata (vedi scire electr. de susu) pre diu'a de 15/27. iuniu, „Ce este de facutu?”

De la diu'a, in care Apellulu de mai susu va ajunge la cunoșintia publicului intregu si pana la diu'a, in care se va tiené conferintia generale, abie sunt 6-7 dille, prin urmare timpu forte scurtu, mai scurtu decât ca se se pota face ratintamente multe si lunge.

Ecca in pucine cuvinte parerea nostra, care sa potutu vedea d'in „Reflexiunile la art. Ce e de facutu?” si care este identica cu a Dului Iosif Hodosiu si, in fine, care este, precum credem, expusiunea opiniunii publice a Romanilor.

„Passivitate activa”, prin urmare partecipare la alegeri.

In tote cercurile elect. unde romanii facu majoritatea alegatorilor, acesti a se votide numai pentru candidatul romanu.

Să se candidadie numai barbati de repetatiune publica. Honestus rumor alterum patrimonium est.

Ce se face apoi deputatii alessi?

Ceea ce au facutu si deputatii magaro-seuci d'in Transsilv. la an. 1863, cu tote că pentru d'nsii nu era fabricata lege electorale separata precum este infam'a lege pentru romanii ardeleni.

Asie cere onorea nostra natiunale, moralitatea publica si situatiunea ce ni-o creau o inimicu nostri seculari.

Conferintia gen. de Alba-Iulia va precisă mai pre largu, dar altintre nu va decide.

Cat. Cens.

D'in tier'a lui Radu-Negru, 12. iuniu 1872.

Onorab. Dle Redactor! Cu nerabdare am acceptat s'e ceteșu si in pretiul foia „Fed.” vre-unu raportu despre miscarile si intemplantamentele, cari de unu tempu incoce se perondeza in tier'a noastră. Am acceptat s'e vi raporteze cei competenti si mai capabili decât mine, dar precum se vede, domnii de la orasie inca sunt cu multe ocupati si astă nu potu ajunge pre totindinea.

Voiu, Dle Red! se aduc la cunoșintia on. publicu cetitoriu unu faptu alu comitetului districtului Fagarasiu, care nu numai că este demn de ureditorii lui, ci servește chiaru spre onore natiunii in genere, si in specie năcăstori d'in tier'a Oltului cari, d'in impregiurarea că Branul si Zernescu inca se tienu de Fagarasiu, amu trebuitu se inghitim multe noduri pre contulu faimosului ospetiu de la „Hotelul de soare” d'in Brasovu. — Voiu se fiu cătu se pota de scurtu.

Este cunoscutu, că romanii d'in districtulu Fagarasiu au participat la alegeri si in 1869 si cu tote că rezultatul acelor alegeri a fostu atât de neromanescu, atât de rusinosu pentru districtu si poporulu seu, totu-si nu s'a potutu si nu se pota disputa, că scopulu romanilor n'ar fi fostu curat romanescu nationalu, adeca d'a alege pentru că se alega adversarii si aici d'a nu trece Rubliconulu. Coruptiunea si abusulu ince au invinsu si dreptate trebuitu se, cantămu si se ceremu chiaru de la aceia, cari insi-si propagau si sprigineau corruptiunea. Totu acestu este scopulu nostru si astă-di si speru, basatul pre taria caracterului barbatiloru d'in fruntea comitetului districtului că corruptiunea va trebusi se, cedavointie si sentiu romanescu. Dar se trecem la obiectu. Comitetul districtului nostru, in poterea dreptului ce luare, d'a dispune liberu de loculu de alegere in fia-care cercu electoralu, a aflatu de bine a decide, că pe ntrucercu superioru, de care se tiene

Prețul de Prenumerat	
Pre trei luni	8 fl. v.
Pre cinci luni	6 "
Pre anul intregu	12 "
Pentru România:	
Pre anul intregu 30 Fr. = 30 Leu	
" 6 luni 16 " = 16 "	
" 3 " 8 " = 8 "	
Pentru insertiuni:	
10 or. de linie, si 20 or. tască timbrale pentru fiecare publica-	
tiune separatu. In locul deschis	
20 or. de linie.	
Unu exempliar costa 10 cr.	

si Fagarasiulu, se fia Sinc'a-vechia locu de alegere, si acésta d'in mai multe motive, dar' cu osebire d'in doue cause forte ponderose si anune, antau pentru că Sinc'a se poate luá mai multu cá ori si care alta comunitate cá locu centralu pentru acestu cercu electoralu, si a dou'a pentru că aici corrupciunea n're atate midiloca la disputetiune cá intr'unu orasju séu chiaru intru-o comunitate cum sunt Sierpenii, vechiulu locu electoralu. Ungurii d'in comitetu inse nu numai cá au protestatu contr'a acestei decisiuni juste si ecuitabile a comitetului, ci duoi d'ntre ei s'au represtati indata pana la ministrulu Tóth in Pest'a si, dupa ce i-au scosu mintile d'in capu, au esoperat cu la d'insulu unu ordenu, pre cătu de arbitriu si de volnicescu, pre atatu de nelegalu.

Ministrulu prin acestu ordunu dispune, că nu Sinc-a-vechia, ci Fagarasiulu se fia locu de alegere, si spre a dă volnicii-i sale ore-care imbra legale se provoca la §. 5 alu art. de lege V—1848 d'in Posoniu. Prin acestu ordunu ministrulu nu numai, că a vatematu dreptulu acestui municipiu, d'a dispune liberu in privint'a locului de alegere, ci d-sa merge si mai departe cu volnic'ia sa si aplica facia cu acestu districtu unu paragraf d'in unu articlu de lege, care pentru Transilvani'a nu este obligatoriu, n're valore de lege. Si chiaru candu acésta lege ar fi obligatoria si pentru Transilvani'a, ministrulu constitutionalu nici atunci n'ar poté dă unu asemenea ordunu, pentru că chiaru dupa acestu articlu de lege Fagarasiulu este subordinat municipiului cui si ori-care alta comunitate.

Comitetul district., la propunerea dloru adv. A. Dennisianu si I. Romann a respinsu si a remonstrat contra acestui ucasu arbitriu alu ministrulu, dar' ministrulu n'a voit u se iie in consideratione remonstratiunea, ci de nou si-a aretat poterea pusetiunii sale, observandu categoricu „sic vollo, sic jubeo.“ Dar' comitetul nostru inca nu se sparia de tota tuf'a; elu inca respinsse a dova or'a cu unanimitate ordunu ministrulu si remonstrà la consiliulu ministerialu. Vemu vedé unde vomu esf.

Daca ministrii in Ungari'a ar fi intradeveru constitutionali si daca responsabilitatea loru n'ar fi vorba in ventu, atunci, die Redactoru, ministrulu Toth ar meritá transis in monastirea de la Vatiu. Acésta inse sciu că nu se va intemplá si de aceea inchiau discundu: onore comitetului nostru, care scie a-si aperá drepturile, scie a intempiá arbitriu resolutu si cu frunte deschisa. S. C.

Dev'a, 1/13 iuniu, 1872.

In momentulu acestu-a ne despartiram membrii asié numitului Clubu nationalu, constituitu — in urm'a provocarii comitetului nationalu d'in Sabiu — in dominec'a trecuta.

Credu că vi este cunoscuta provocarea, respectivu asié numitului rescriptu, care s'a indreptat d'in partea Comitetului numit catr'a tote orasiele, cercurile electoralu, etc. invitandu-le a se intruni d'a se constitui in Cluburi nationalu, d'a se pronunciá asupra principiului vederatu in acestu rescriptu, respectivu d'a-lu primu, propagá, sustiné cu tote fortele.

E O I S I O R ? A

Istori'a critica a romanilor.

„Aduceti-ve a minte, că fára istoria nu este Patria, si fára dragoste catr'a istori'a (patriei) nu poate fi dragoste catr'a Patria.“

A. Hasdeu (tatalu.)

Unu nému traisce d'in momentulu ce literatur'a sa se nasce.

A trai inse in simtiulu bestiale alu cuventului, este a tragau o palavatica vietia in negure adurce, pe sierpuite si strimte potece, pentru ca apoi, mai curendu séu mai tardiu cu taiarea firului se nu remana nici numele.

A trai, in sensulu adeveratu alu cuventului, este a trai pentru a nu mai mori nici odata.

A trai fára a mori! éca misterios'a fortia pre care omulu a suptu-o d'f cu di d'in indelungat'a si necurmat'a-lupta cu natur'a; éca misterios'a fortia cu care omulu inlantiindu vremea, spintecandu pamantulu, scormonindu ceriulu si-puse neperitoriu seu sigilu pe acésta scortia, in care valurile generatiunilor se impingu unele pe altele cá ale oceaonului.

Némulu sorbe nemurirea d'in literatur'a sa, precum storce d'int. insa suculu vietiei, foculu iuimei.

A tiené nestinsu acestu focu, éca missiunea celor ce iubescu némulu; că-ci a iubí némulu este a-lu cresce; si tocmai acésta e missiunea providentiale a literaturei, scopulu seu celu mai sublimu.

A lucrá necurmatu pentru literatur'a unui nému, este a lucrá pentru nemurirea lui; că-ci, dupa cum d'fce Lamartine: „Cetiti analele poporeloru, si ve veti incredintá indata că pre cătu timpu ele n'au fostu literarie, acelle popore n'au esistat, si că memor'a loru incepe cu literatur'a loru si cu d'nsa incetéza; candu unu poporu nu mai scie a cantá, nici a scrie, nici a vorbi, elu nu mai esiste.“

Credu că veti sci si ace'a, cum ca si Clubul u nostraru a primi tu principiulu, care nu nici mai multu nici mai putinu decat a activitate, fie ace'a desvoltata pana in pragulu usiei, ori ana in antichambre, ori chiaru pana in salonu, totu atatua, — au fostu inse si contr'aparerii cari au conditiunatu tienut'a politica de la directiva Congresului nationalu; remanendu inse parerile acestei isolate, s'a pronunciatu oblegamentulu moralu alu solidaritatii, si asié dara amu purcesu solidari, si la propunerea dlu protopopu I. Papiu amu acclamatu unanimu pre D. Ioanne Piposiu de candidatulu nostru.

Avemu asié dara prospectu că la casu candu nu se va conchiamá congresu nationalu, care se decidea asupr'a tie-nutei ablegatiloru nationali romani, si candu programul D. Hodosiu publicatu mai de unu-dii in „Federat.“ nu s'ar adoptá — Comitatul Uniajorei o se tramita de nu 4, dar' de siguru 2 deputati romani la diet'a Capitalei Dvostre.

Aterna multu de la preoti, cari au influintat mare asur'a poporului de la sata, si acesti preoti credem ca-si voru implini cu conscientiositate missiunea, ce'a ce si acceptam.

De va reusit candidatulu nostru nationalu, si tienut'a celoru-a-lalti ablegati romanu traussilvaneni nu va parasi politica nationala, atunci Clubulu deputatilor romani a cascigatu cu alu nostru unu barbatu inteleptu, resolutu si constante.

D'in districtulu Chiorului.

Diu'a de 31. maiu e memorabile pentru analele Chiorului, si cu atatu mai virtosu, fiindu-că in diu'a acesta s'au luptat doue partite la alegarea primului deregatoriu, a vice capitanului Chiorului, la postulu acestu-a au fostu doi aspiranti ambi de partit'a drépta, Paulu Dragosiu si neobositul protonotariu alu Chiorului, care si-a cascigatu increderea poporului si a comitetului districtuale, precum si a inteligenției in genere, si contra dsale nimenei n'a avutu observare, fára numai unulu care a luptat pentru alu doilea aspirantu Josifu Popu, fostul vice-capitanu, numai din acelua-si motivu, fiindu că acestua e omu la betranetie, si cu totu pretiul a voit, că se lu-mai sustina in postulu de vice-capitanu, pre langa tote că dupa modest'a nostra parere, betranulu, care in una corespondentia aparuta in „Federat.“ unu aderinte alu seu lu-caracterizasse de naivu, numai e in acea taria sufletesca, că se pota misca dupa principiile sale, fára a fostu condusu in tempurile mai de aproape, de nesce omeni ai sei, cari acumă i causara caderea cea mare, despre care insu-si nu aru fi fostu visatul vreodata, nu numai, ci atat'a sa incrediu in popularitatea sa care firesce nu a avutu-o, — in cătu au fostu in acea sedusa convingere, că numai densulu poate se redsa de vice-capitanu, au crediu, că toti chiorenii, tota inteligenția, numai asié cugeta, poate se cugete precum dsa, inse s'a insielatu forte, si intru atat'a, cătu curundu nici pote se reculega.

Alegerea s'a intemplatu in cea mai buna ordine prin votisare nominale, a cărei rezultatul a fostu, că d'ntre 81.

La noi generatiunea trecuta a intiesu acestu adeveru; cea de adi la elu nici viséza.

Éca de ce avemu literatura; éca de ce ea stă pre locu si se ingropă in negur'a uitării pre fie-care d.

Barbatii mari ai nostri, ale carorua nume voru fi trainice că vé curile, s'an jertfutu de tineri inca muncei ogurului nationalu; si pre plaiulu celu intinsu alu cugetării romane au semenatu . . . si an si culesu rodele, desceptandu conscientia nationalu, pregatindu si realizandu unirea, desfintandu prejudiciile si privilegiurile, dandu nationalui o literatura vrednica d'a se numeră cu mandria intre celelalte literature.

Greu erá d'a scrie pre atunci. Usioru e d'a serie asta-di. Greu, că-ci nemilose erá forfecile censurei, forfecile cari taiáu in doue cugetarea. Usioru e, că-ci gratis libertati pressei, ori-cine este volnicu a spune ce cugeta!

Cu cătu inse erá mai greu atunci, cu atatu se scrieá mai multu. — Asta di cu atatu mai putienu. Atunci erá epoca candu rojuri de tineri, d'fci dlu Cogalnicénu, plini de entuziasmu, credindu in viitorul patriei loru si alu loru, uniti toti cu curagiulu junetiei ce nu se indoiesce de niciu si pentru care stavila nu este, se apucaseră de lucru.

Asta-di egoismulu, deserratiunea, brutul materialismu, furi'a d'a parveni cu ori-ce pretiu, au luat locul nobileloru semieminte d'odiniora; favorulu curatul, de unde esau cugetările sufletului s'a secatu; si musele ne-au parasitulandu-ni o céta de advacati intr'o turma de carcotoasi.

Se scutură atunci limb'a de maracine: se alatură gunojulu care tienuse ascunsu comor'a uavu nému atate vécu ri; inim'a scoate accentele doiose, vestindu dlu'a desceptării, era imaginatiunea p'auritele aripi ale sperantiei d'uui viitoru mai frumosu pluteá.

Vrajba nu inghiaiasse animale: imitatia, bol'a comună la tote natiunile, nu omorise gustul originale — insusirea nepretiosa a ori-carei literature; meschinulu interesu nu stinsese foculu sacru d'in suflete; amara deceptiune nu sdrobise cordele tinerelor lire, si pre atunci se venă aburii slavei . . . asta-di ce-va mai pipaitu, mai incitoriu.

de votisanti dlu Paulu Dragosiu a capetatu 46, si d. Iosifu Popu 35. voturi, prin urmare, Dragosiu fu alesu ca una majoritate de 11. voturi.

Cu mare mirare trebuie să marturisescu, cum că d'in partea d'lui Iosifu Popu și respective aaderintilor săi s'au facutu tote apucaturele in contra d'lui Dragosiu; pre unii i avorbiau, că numai unguri voieseu său alega cari abie sunt 10 in comitetu intre 120. membri ai comitetului, si că numai priu influint'a loru voiesce să se alega, ore noi nu vomu fi potutu aduce aminte multe lucruri, cari laru si apesatu, respective depopularisatu pe dlu Iosifu Popu p. c tribunalulu, respective pierderea acelui-a, sub auspiciole sale că deputatu, n'amu facutu, amu lasatu să voteze fiesce care dupa convingere, cu tote că si noi amu fi potutu cortesi in contra dsale, fiindu că in tempurile cele mai critice, in locu se fi fostu in Pest'a pentru asecurarea tribunalului, au venit acasa, că se apere unu nefericit aaderinte alu său, pre carele comitetulu l'a suspendat, pentru nesce fapte criminal e.

Insa noi d'in parte-u-i damu uitarei trecutulu, si numai dorim inradecinarea politicei personale, care pana acum'a ni cauă multe neplaceri; dorim inse d'in anima curata, că lupt'a avuta in 31 mai, a. c. să ni aduca fructele dorate, dorim că Domnul vice-capitanu Paulu Dragosiu carui-a i-se deschisese terenul activitatii, prin cunoscut'a constantia, atatu facia cu districtulu intregu, catu si cu interesele singurate celor corporatiuni, prin administrare prompta, si controlare cuviintiosa, să-lu-potem multi ani salută in postulu onorificu, cu care lu-onoră increderea publică; dorim, că la organizarea Comunei se fia cu cea mai mare ingrijire, si asié barbati să se aplice la posturile notariale, cari se fia totu de-data conducatorii respectivi comune, fiindu că poporul e silnit a se folosi de parintiesca conducere a superiorilor săi, mai incolo pentru că e canoscutu, că in tote statele constitutionale, bas'a constituutiunii numai acolo se poate inradecină, unde organismulu comuneloru e sanatosu.

Si candu acestea oftari le damu publicitatii, totu deodata in semimiuin dreptu a provocă tote Comunei chiorene, că legea de nationalitate, care de si nu e asié liberale in privint'a limbei precum amu dorí, inse de la noi atîrna, că folosindu-ne de partea si liberale in viitoru se isbutim d'in tote poterile, că si acei §§, cari ne restringu usuarea limbii in unele afaceri publice, in viitoru se modifice conformu recrierilor tempului, inse pana atuncea e negresit de lipsa, că se ne folosim de ce avemu, pentru că nu mai asié vomu poté totu de-o-data indigita efectele ei, in acesta privintia intre toti romanii d'in Transilvani'a, Ungari'a forte putieni s'a lucratu, pentru aceea amu dorí, că in tote pările locuite de romani se facem pasii necesari, si despre rezultate se ne incunoscintiam unii pre altii prin foi publice, pentru că cu cătu va fi interetarea mai latita, cu atat'a trebue să se urgeze deslegarea cestiunii de nationalitate, si cu atat'a mai tare potem fi in dreptu, cum că acesta se va deslegă conformu dorintelor nostre „Amu dorí, asié se fia.“

Somesianulu.

Putieni erau studiatu prin scoole d'in strainitate; mai nici unulu n'avea titluri academice; licentiatii si doctori nu se pomeniau pre atunci; si cu tote acestea, acei netitriti Romanu inzestrara cu cărti despre totu ce poate folosi si face să inainteze o societate; ni limpedira limb'a, ni deschisera ochii mintii, ne smulsera d'in intinereculu secularu calpaceloru fanariote, ni dedera intr'unu cuventu o literatura națională, astfelui precum trebuie să aiba o națiune civilisată.

Asta-di cu mile esu de vrin scoolele noastre; cu sutele vinu pre fia-care dfi junti studiatu prin universitătile Francei, Italiei, Germaniei; toti licentiatii, doctori, filosofi, teologi absolutili.

Ei bine, cu tote acestea ilustratiuni literatur'a nu sporesc; limb'a in locu d'a se imbogati si imfrumsetiá, se degrada; cărti cari se trateze despre scientie, arte, maiestria si se se invetie in scole, nu se vedu esindu la lumina; suntemu luminati, si in acelui-a-si timpu nu scimu carte; suntemu invetiti, si in acelui-a-si timpu nu scimus carte; suntemu patrio i, si in acelui-a-si timpu nu ne iubim patria.

Barbari suntemu, fiindu că comunicativi nu suntemu; pentru că nu lăsăm niciu in literatura urmasilor nostri, că se ne judece. Egiptul d'in anticitate cu toti intelectii lui, Russi'a si Turci'a cu loti invetiti loru, au fostu si sunt barbare, pentru că n'au avutu, nu au cărti...

Nu se imiucarte si mai cu séma carte romaneasca, că-ci nu voim a spune si fratelui si vecinului, si totu Romanului cele ce amu invetatiu, cele ce aveam in capu, pentru că astfelui să se pota folosi societatea intreaga de rodele muncei nostre.

Ce ar' fi fostu candu nici Platone, nici Aristotele, nici Shakespeare, nici Bacon, nici Racine, nici Descartui, nici Schiller, nici Goethe, nici Humboldt, nici Dante, nici Calderon, nici Phidias, nici Canova, nici Michel Ange, nici unu filosofu, nici unu poetu, nici unu pictor, nici unu istoricu, nici unu astronomu, nici unul d'in geniele caletoare pre scortiosulu pamantu, nimeni n'ar fi lasatu niciu scrisu, niciu in finta urmasilor sei, lipsindu intrég'a umanitate de luminele si stradintele lor?

